

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010632
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319010632.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2022, v trestnej veci obžalovaného ml. C. B. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní prokurátora a obžalovaného mladistvého proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/104/2019 zo dňa 20.05.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. ml. C. B., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom O. nad B. XXX, okres C.

u k l a d á :

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, prihládajúc na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona, trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona, určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného ml. C. B..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/104/2019 zo dňa 20.05.2021 uznal obžalovaného ml. C. B. vinným zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že

- v popoludňajších hodinách, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2016, na poľovníckom posede v blízkosti železničnej trate na úseku medzi obcami Radvaň nad Laborcom a Volica, po tom, čo k posedu prišli ml. C. B., malotetý E. K., nar. XX.XX.XXXX a malotetý D. Š., nar. XX.XX.XXXX a malotetá L. D., nar. X.X.XXXX, vyšiel ml. C. B. spolu s malotetou L. D. na posed, kde z nej nasilu strhol nohavice a nohavičky, pričom mu malotetá L. D. vravela, aby to nerobil a bránila sa, následne ml. C. B. zavolať, aby na posed vyšli aj malotetý E. K. a malotetý D. Š. a povedal im, aby malotetú L. D. držali, pričom malotetý E. K. držal malotetú L. D. za nohy a malotetý D. Š. za ruky a ramená a takto malotetá L. D.

ležala na bruchu na drevenej lavici, plakala a kričala, aby ju nechali a pustili a následne ml. C. B. vykonal na maloletej L. D. násilím pohlavný styk,

Za to mu súd uložil podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, na § 36 písm. j/ Tr. zákona trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona, určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zákona vykonávať ambulantnou formou.

Dňa 21.05.2021 prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal odvolanie proti rozsudku. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.06.2021. Prokurátor konštatuje, že súd prvého stupňa pri určení viny zmenil právnu kvalifikáciu zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. n/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, vypustením osobitného kvalifikačného znaku na zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona. S takouto zmenou právnej kvalifikácie sa nestotožňuje. Vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený sa s poškodenou poznali. Boli konškolákmi a poškodená chodila do nižšieho ročníka základnej školy ako obvinený. Obvinený vzhľadom na túto skutočnosť musel nevyhnutne disponovať informáciou o veku obvinenej, čo v konečnom dôsledku konštatuje aj súd prvého stupňa na strane 7 v napadnutom rozsudku. Skutočnosť, že v osobe poškodenej ide o dvanásť ročné dievča vytvára celkom zrejmy predpoklad, že prípadný odpor by u takejto osoby bol zásadne nižšej intenzity než u staršieho dievčaťa. Fyzické disproporcie medzi chlapcami a dievčatami sa zásadne prejavujú práve v pubertálnom štádiu fyzického vývoja jedinca, pričom uvedené považuje za notoricky známu skutočnosť. Pokiaľ súd prvého stupňa mal akékoľvek pochybnosti, nebránilo mu, aby v rámci zásady náležitého zistenia skutkového stavu počas dokazovania aj sám zameral svoju pozornosť na skúmanie predmetnej stránky, nakoľko má za to, že zásada rovnosti strán v konaní, či kontradiktórnosti nebráni takejto aktivite súdu. Pri prípadnom vyhovení tomuto odvolaniu nič nebráni súdu vykonaniu dokazovania aj v naznačenom smere, tak aby vykonané dokazovanie odstránilo akékoľvek pochybnosti o správnej právnej kvalifikácii skutku. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby v potrebnom rozsahu ju znova prejednal a rozhodol.

Dňa 02.06.2021 elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom podal obžalovaný mladistvý prostredníctvom obhajcu odvolanie proti výroku o vine, treste a výroku o ochrannom opatrení. Odvolanie odôvodnil obhajca mladistvého podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 08.07.2021. Obhajca namieta v prvom rade, že nebola mu doručená obžaloba a došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu mladistvého ako súčasť práva na spravodlivý proces. Okrem toho vyhlásený rozsudok nekorešponduje so skutkovým vymedzením uvedeným v obžalobe a poukazuje na to, že výrok skutkovej časti presahuje medze obžaloby. Mladistvý namietať, že jeho obhajcovi nebolo umožnené klásť otázky poškodenej v takom rozsahu, aby bolo možné identifikovať dátum a čas kedy malo dôjsť k spáchaniu údajného skutku. Jedine poškodená uvádza dátum máj 2016. Poškodená nevedela uviesť akého dňa v máji sa mal údajný skutok stať. Namieta v tomto smere postup súdu, nakoľko je základným právom na spravodlivý proces umožniť obžalovanému a jeho obhajcovi kladenie otázok tak, aby bolo možné vinu obžalovaného zistiť bez dôvodných pochybností. Poškodená nevysvetlila prečo práve hovorila o mesiaci máj 2016. Po údajných udalostiach nebola lekársky ošetrovaná ani neabsentovala v škole, teda neexistuje žiaden relevantný dôkaz o dátume a čase spáchania skutku. Dátum spáchania údajného skutku nebol nijakým spôsobom reálne zaznamenaný na základe akejkoľvek verifikovateľnej skutočnosti, ktorú by bolo možné pred súdom vykonať v súlade so zásadou bezprostrednosti. Poukazuje na skutočnosť, že 14 rokov obžalovaný dovŕšil 25.03.2016, teda má za to, že sú dôvodné pochybnosti o dátume spáchania skutku a v tejto súvislosti poukazuje na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Rešpektuje, že v súlade s Trestným poriadkom a zákonom o obetiach trestných činov je potrebné klásť otázky citlivo a ohľaduplne, to však nemôže byť na ujmu práv obžalovaného a práva na obhajobu v kontexte jeho ústavného práva na spravodlivý proces. Na otázky obhajcu voči poškodenej a ďalším svedkom neboli vznesené žiadne námietky zo strany prokurátora, napriek tomu nebolo umožnené vypočúvaním zo strany súdu na ne odpovedať. To porušuje právo na rovnosť strán v súdnom konaní a

nahrádza aktivitu prokurátora v rámci zásady kontradiktórnosti súdneho konania. Nepovažuje konanie, ktoré rozsudku predchádzalo v súlade s ústavným právom na spravodlivý proces, nakoľko nebola dodržaná rovnosť strán v súdnom konaní podľa článku 47 ods. 3 Ústavy SR a rovnosť zbraní podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Svedok T. pri otázkach na uvedenie dátumu, kedy malo dôjsť k spáchaniu údajného skutku vypovedal, že si nepamätá presný dátum. Táto skutočnosť zostala v rámci nepreukázaných skutočností. Svedok E. pri rovnakej otázke si nepamätal nielen mesiac, ale ani rok, kedy malo dôjsť k skutku. Tento svedok sa vyjadril, že podľa jeho vnímania a sledovania udalosti po otázke obhajcu či išlo o dobrovoľný styk odpovedal: „Trochu aj hej“. Svedkovia E. a T. spoločne vypovedali, že poškodená nemala na tele žiadne modriny, nekrvácala, nejavila žiadne známky násilného aktu, ktorý mal byť údajne na nej spáchaný. Z hľadiska priebehu udalosti má za to, že tieto dôkazy nesvedčia o spáchaní znásilnenia. Z výpovedí svedkov a žiadneho vykonaného dôkazu nevyplynula objektívna verifikovateľná skutočnosť kedy malo dôjsť k spáchaniu údajného činu. Súd nijakým spôsobom neobjasnil zistené pochybnosti o správnosti skutkového tvrdenia uvedeného v obžalobe, že ku skutku malo dôjsť v mesiaci máj 2016. Pre nejasnosť týchto skutkových zistení má za to, že súd nemohol skonštatovať kedy došlo k spáchaniu a je potrebné podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku rozsudok zrušiť.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nedošlo k žiadnemu násilnému činu, ale šlo o dobrovoľný priebeh udalosti, ktorá bola opísaná svedkami. Na hlavnom pojednávaní poškodená uviedla či obžalovaného kontaktovala po údajných udalostiach, že: „Áno bavili sme sa ako kamaráti“. Je absolútne vylúčené, aby poškodená sa s obžalovaným bavila v ďalších dňoch ako s kamarátom po údajných udalostiach, kde mala byť údajne znásilnená. Obeť trestného činu nevníma páchatel'a ako kamaráta. Poškodená mu udalosti nijako nevyčítala ani v priebehu ďalších rokov ho nekonfrontovala s tým, že jej bolo zo strany mladistvého ublížené. Nasledujúci deň šla do školy ako iný deň, nešla ani na akékoľvek lekárske ošetrenie, teda nejavila žiadne známky násilného či nedobrovoľného aktu. Rovnako to zodpovedá opisu svedkov, ktorí tvrdia, že nemala žiadne modriny ani nekrvácala.

Nevykonaním dokazovania, ktoré navrhol, ktoré by spočívalo vo vyžiadaní kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodenej považuje za porušenie práva na obhajobu, pretože nemohol sa oboznámiť kedy bola poškodená ošetrovaná. Tento dôkaz nedokáže zabezpečiť ani vlastnou procesnou aktivitou a zdravotná dokumentácia môže obsahovať objektívne skutočnosti, listinné dôkazy preukazujúce ošetrenie poškodenej v rozhodnom období. Má pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého výroku o vine a to predstavuje dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Navrhol podaním zo dňa 25.08.2020 kontrolné dokazovanie, ktorým navrhol opätovné skúmanie rozumovej a mravnej vyspelosti mladistvého, nakoľko skutku malo dôjsť medzi 14 a 15 rokom mladistvého. O tomto návrhu súd nerozhodol. Navrhol, aby opätovne bol vykonaný kontrolný znalecký posudok znalcami z odboru psychiatrie, sexuológie a klinickej psychológie detí. Z tohto hľadiska má za preukázané, že mladistvý je rozumovo a inteligentne zaostalejší oproti svojim rovesníkom, čo považuje za zjavne preukázanie toho, že nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať protiprávnosť činu a ovládať svoje konanie. To je dôvodom pre oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. e/ Tr. poriadku.

Súd napriek návrhu na vykonanie dokazovanie nevykonal dôkaz výsluchom svedka D., ktorý vypovedal v prípravnom konaní, a vie podať svedectvo o poškodenej. Poškodená uviedla, že sa mu údajne zdôverila ohľadne skutočnosti, že mala byť údajne znásilnená. Tohto svedka navrhli, no návrh bol zamietnutý. Rovnako súd zamietol návrh na výsluch svedka N., ktorý mal byť údajne vo vzťahu s poškodenou čase spáchania činu.

Výrok o uložení ochranného sexuologického liečenia považuje za neprimeraný. Kládie sa mu za vinu spáchanie skutku pred niekoľkými rokmi, pričom nikdy sa nedopustil žiadneho trestného činu. Z hľadiska primeranosti uloženia ochranného opatrenia a individuálnej represie a ochrany spoločnosti nemá uloženie tohto opatrenia žiaden význam.

Dňa 12.07.2021 elektronicky s overeným elektronickým podpisom obhajca doručil súdu vyjadrenie k odvolaniu prokurátora. V prvom rade konštatuje, že mladistvý nesúhlasí s argumentom o tom, že vnímal poškodenú pri údajnom skutku ako dieťa. Poškodená je jeho rovesníčkou a boli spolu v kamarátskom vzťahu, rovnako ako svedkovia E. a T.. V tejto súvislosti poukazuje, že je vylúčené za týchto okolností vnímať poškodenú ako dieťa. Kamaráti sa navzájom nevnímajú ako deti, bez ohľadu na to koľko im je rokov. Poukázal na ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zákona, ktorý uvádza, že ustanovenie § 131

ods. 1 Tr. zákona o chránenej osobe sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Na túto skutočnosť poukázal aj samotný sudca v ústnom odôvodnení vyhláseného rozsudku. Argumenty o disproporcii chlapcov a dievčat rozporuje a považuje ich za nelogické, z hľadiska časového odstupu niekoľkých rokov, kde takéto rozdiely nemožno dnes porovnávať, jednak z tohto pohľadu, že ani dnes nie vysokej postavy, je chudý, preto takéto fyzická disproporcía v postave medzi ním a poškodenou nie je ani dnes viditeľná. Dodal, že nie je úlohou obžalovaného vyvracať tvrdenie v obžalobe o tom, že poškodená spĺňa osobitný kvalifikačný pojem chránenej osoby - dieťaťa. Prokurátor musí uniesť preukázanie každej skutočnosti uvedenej v obžalobe na základe zákonne nevykonaných dôkazov. V prípade, že k tomu nedošlo má sa za to, že k naplneniu tohto kvalifikačného pojmu podmieňujúceho použitie prísnejšej kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu nebolo preukázané. Poukázal na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Rovnako poukázal na argumenty súdu na strane 7 citovaného rozsudku.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov v rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné, na druhej strane odvolanie mladistvého C. B. nie je dôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 18.10.2019 obžalobu na mladistvého C. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- v popoludňajších hodinách, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2016, na presne nestotožnenom poľovníckom posede v blízkosti železničnej trate na úseku medzi obcami Radvaň nad Laborcom a Volica, bola násilím donútená k súložiu maloletá L. D., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že tromi osobami mužského pohlavia bola vylákaná na tento poľovnícky posed, kde ju dve maloleté osoby mužského pohlavia a to E.K., nar. 23.01.2003 a D.Š., nar. XX.XX.XXXX násilím držali a tretia osoba ml. C. B. jej násilím stiahol nohavice a nohavičky, ktoré mala na sebe a následne svojim stoporeným pohlavným údom zozadu vnikol do jej vagíny a vykonal na nej násilím pohlavný styk, ktorý viedol k jeho uspokojeniu až do jeho vyvrcholenia.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral rozsah vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazných prostriedkov. Krajský súd poukazuje na závery súdu prvého stupňa čo sa týka skutkových zistení, ktoré sú správne.

K samotným námietkam odvolateľov:

Prokurátor vo svojom odvolaní v prvom rade zdôrazňuje, že sa nestotožňuje so zmenou právnej kvalifikácie skutku. Hodnotil rozsah vykonaného dokazovania. Zdôraznil, že obžalovaný s poškodenou boli konškolákmi a dospel k záveru, že už samotný vek poškodenej vytvára zrejmy predpoklad, že prípadný odpor takejto osoby by bol zásadne nižšej intenzity než staršieho dievčaťa. Prokurátor zdôraznil, že pokiaľ súd mal akékoľvek pochybnosti nič mu nebránilo, aby v rámci zásady náležitého zistenia skutkového stavu počas dokazovania aj sám zameral pozornosť na skúmanie predmetnej stránky, že ani zásada rovnosti strán v konaní či kontradiktórnosť nebráni takejto súdnej aktivite. Nič nebráni vykonaniu dokazovania aj v tomto smere, tak aby vykonané dokazovanie by odstránilo akékoľvek pochybnosti o správnej právnej kvalifikácii.

Touto otázkou sa zaoberal už súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. V rozsudku zdôraznil, ktoré skutočnosti boli za preukázané. Zaoberal sa otázkou posúdenia osobitného kvalifikačného pojmu. Súd prvého stupňa správne zdôraznil, že vyjadrenie osobitného kvalifikačného pojmu bolo uvedením iba ročníka narodenia poškodenej, no žiadnym slovným spojením nebola vyjadrená súvislosť spáchania trestného činu a vekom chránenej osoby, teda obžalobou popísaný skutok takéto súvislosť obžalovanému za vinu nekládol. Správne súd prvého stupňa zdôraznil, že zo skutkovej vety obžaloby nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obvineného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej. Táto okolnosť nevyplýva ani z uvedenia ročníka narodenia poškodenej. Pokiaľ absentuje poukázanie na súvislosť s okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby teda na to, že obžalovaný vedel, že poškodená je dieťaťom a súčasne, že túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného

činu voči poškodenej alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax súdov a na judikát uvedený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Krajský súd zdôrazňuje, že táto okolnosť nebola vyjadrená v skutkovej vete ani v uznesení vyšetrovateľa, ktorý vzniesol obvinenie, tobôž nie je vyjadrená ani v samotnej obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné, ktorý iba automaticky prevzal skutok tak, ako bol formulovaný v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia a rovnako aj právnu kvalifikáciu.

Samotná okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby pri úmyselnom trestnom čine musí byť vyjadrená v skutkovej vete, nepostačuje pri tom, keď touto okolnosťou je vek poškodeného iba vyjadrenie spôsobom takým, že sa uvedie dátum narodenia, ale musí byť to vyjadrenie, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný vedel, že poškodená je vo veku, s ktorým by subjektívne spájal či už menší odpor, slabšiu odvetu, umocnenie účinku voči poškodenej alebo ide o okolnosť, ktorá podporuje rozhodnutie obžalovaného spáchať trestný čin. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, pretože ten nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku, ale skutkovými okolnosťami. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne záveru, že ani v prípravnom konaní nebola preukázaná okolnosť, ktorá by podmieňovala použitie vyššej trestnej sadzby. Na druhej strane k argumentácii prokurátora je potrebné zdôrazniť, že touto okolnosťou sa už mali zaoberať orgány činné v trestnom konaní v štádiu prípravného konania. Táto okolnosť mala byť vyjadrená v skutkovej vete obžaloby tak, ako na to poukázal súd prvého stupňa. V prípade, že by súd prvého stupňa nahrádzal činnosť orgánov činných v trestnom konaní jednoznačne by to znamenalo zásah do kontradiktórnosti konania. V neposlednom rade krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa tomto smere vykonával dokazovanie na hlavných pojednávaniach, no prokurátor bol pasívny. Sám neobjasňoval v rámci dokazovania pred súdom prvého stupňa okolnosť, ktorá by podmieňovala použitie vyššej trestnej sadzby. Táto pasivita je zrejmá zo zápisníc o hlavnom pojednávaní a nie je namieste, aby prokurátor až po rozhodnutí vo veci samej sa domáhal a prenášal zodpovednosť za vykonanie dokazovania na súd prvého stupňa.

Vo vzťahu k odvolateľovi obžalovanému mladistvému C. B., ten podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu.

V prvom rade je namietaná skutočnosť, že obhajcovi nebola doručená obžaloba.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že skutočne absentuje doručka o tom, že by obžaloba bola doručená obhajcovi, no de facto ďalším postupom súdu došlo k zhojeniu tohto nedostatku, pretože obžaloba bola prezentovaná pred súdom prvého stupňa. Obhajca zaujímal stanovisko k tejto obžalobe, v celom konaní bol aktívny a aj keď došlo k tomuto formálnemu nedostatku v následnom konaní došlo k jeho zhojeniu a samotný fakt, že obžaloba nebola doručená obhajcovi neznamená, že by došlo k zásahu do práva na obhajobu mladistvého.

Mladistvý následne spochybňuje dátum kedy malo dôjsť spáchaniu skutku. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodenej, ktorá jednoznačne identifikovala obdobie kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku a už orgány činné v trestnom konaní toto obdobie ustálili. De facto nielen výpoveď poškodenej, ale popis oblečenia, ktoré mala na sebe poškodená zodpovedá aj ročnému obdobiu kedy malo dôjsť k spáchaniu tohto skutku.

Obžalovaný mladistvý spochybňuje výpovede svedkov E. a T.. Títo svedkovia tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne popísali priebeh skutku. Z týchto výpovedí je zrejmé, že nešlo o dobrovoľné konanie zo strany poškodenej, pretože už títo svedkovia sa aktívne podieľali na prekonaní odporu poškodenej. Títo svedkovia jednoznačne usvedčujú mladistvého zo spáchania skutku tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. Jednoznačne z týchto výpovedí vyplýva, že nešlo o dobrovoľný priebeh tak, ako sa to snaží obhajoba odvolaním zvrátiť.

Mladistvý v rámci odvolania podaného obhajcom namieta, že na tele poškodenej neboli zistené žiadne znaky, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k násilnému konaniu a následne popisuje správanie poškodenej vo vzťahu k obžalovanému mladistvému po tejto udalosti.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pri takýchto trestných činoch so sexuálnym motívom je prirodzené, že obeť trestného činu sa snaží vytesniť nepríjemnú skutočnosť. Nemá potrebu zdieľať prežité okolnosti s nikým iným. Snaží sa vytesniť prežité udalosti a presne to zapadá do samotného postoja poškodenej, ktorá nikomu neoznamovala to čo sa stalo, nezdôverovala sa, držala to vo svojom vnútri, no nakoniec sa to prejavilo v samotnom psychickom prežívaní poškodenej.

V tejto súvislosti až absurdne vyznieva návrh, ktorý predniesol mladistvý prostredníctvom obhajcu, ktorým sa domáhal zabezpečenia kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodenej a zdôrazňuje, že spôsobom, keď súd tento návrh zamietol zasiahol do jeho práv na obhajobu, pretože už z výpovede poškodenej vyplynulo, že žiadne lekárske ošetrenie nevyhľadala a jej postoj zaujatý k prežitým udalostiam tak, ako to vyššie súd naznačil je postoj spojený s pocitom hanby, zneuctenia.

Mladistvý v rámci svojho odvolania sa domáhal opätovného spracovania kontrolného znaleckého posudku znalcami z odboru z oblasti psychiatrie, sexuológie a klinickej psychológie detí.

Súd prvého stupňa po tom čo bola podaná obžaloba, vzhľadom na vek mladistvého, opätovne nariadil skúmanie psychického stavu obžalovaného mladistvého, bol spracovaný znalecký posudok. Závery znaleckých posudkov boli prezentované znalcami na hlavnom pojednávaní a tieto sú vyjadrené aj v samotnom rozhodnutí súdu prvého stupňa. Tak ako súd prvého stupňa aj krajský súd sa stotožnil, že znalci zodpovedali na všetky rozhodné otázky, ktoré sú potrebné pri rozhodovaní v tejto trestnej veci. Zaoberali sa rozumovou úrovňou a mravnou vyspelosťou obžalovaného mladistvého v čase spáchania skutku, predovšetkým z pohľadu na jeho vek v čase spáchania skutku, rovnako v rámci tohto znaleckého dokazovania bol aj konzultant nielen z odboru psychológie, ale aj psychiatrie a sexuológie, ktorý sa k riešeným otázkam vyjadrili. Títo znalci zodpovedali na otázky z pohľadu súdu v rozsahu aký je potrebný na rozhodnutie súdu vo veci samej. Pokiaľ obhajoba mala za to, že znalecký posudok je neúplný, je potrebné objasňovať ďalšie okolnosti, táto aktivita sa mala prejsť práve pri vykonaní dokazovania pred súdom prvého stupňa kladením otázok vo vzťahu k týmto znalcom. Pokiaľ mladistvý so svojím obhajcom dospeli k záveru, že nedostatočným spôsobom sa znalci zaoberali postavením mladistvého v čase spáchania skutku a domáhajú sa kontrolného znaleckého posudku, nič nebránilo ich aktivite v rámci kontradiktórneho konania, aby si dali spracovať znalecký posudok znalcom z príslušného odboru, tento znalecký posudok predložili súdu prvého stupňa, ktorý by konfrontoval závery znaleckého posudku, ktorý si dala spracovať strana v konaní so závermi znaleckého posudku ku, ktorí spracovali znalci v rámci súdneho konania.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav. Skutkový stav vyjadril v upravenej skutkovej vete, ktorá vychádza predovšetkým z výpovede poškodenej.

Na rozdiel od obžaloby a argumentácie prokurátora v rámci odvolacieho konania, súd prvého stupňa vychádzal z preukázaných skutočností a aj správne kvalifikoval konanie obžalovaného mladistvého C. B., keď dospel k záveru, že mladistvý svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona a to po stránke objektívnej ako aj subjektívnej s úmyslom priamym.

Z pohľadu krajského súdu súd prvého stupňa sa zaoberal pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu rozhodnými skutočnosťami, ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, mal na zreteli aj základné zásady pre ukládanie trestu pre mladistvých a dospel k správne záveru, že trestom odňatia slobody na 2 roky sa dosiahne účel trestu u mladistvého.

Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom o to, že ide o prvé vybočenie z medzí zákona u mladistvého vzhľadom na osobu mladistvého je možné výkon tohto trestu podmiennečne odložiť. Na druhej strane vzhľadom na charakter trestnej činnosti, vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, krajský súd dospel k záveru, že skúšobná doba v trvaní jedného roka tak ako to určil súd prvého stupňa i stupňa je dobou neprimeranou, krátkou. Krajský súd je toho názoru, že obžalovaného mladistvého je potrebné kontrolovať počas dlhšej skúšobnej doby a dospel k záveru, že skúšobná doba v trvaní troch rokov je tou dobou primeranou a postačujúcou. Na základe podaného odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech mladistvého krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia na tri roky.

Vzhľadom na dôvody, ktoré sú vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že odvolanie mladistvého C. B. nie je dôvodné, preto ho zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný